Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. **Kraków, dnia 18 lutego 1933** **Nr. 7.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Orzeczenia w sprawie podatku przemysłowego

(Ogłoszone w zbiorze Orzecznictwa Sądów Najwyższych Nr. 2 z lutego 1933 r.).

Wywóz do obszaru W. M. Gdańska nie jest zwolniony od podatku przemysłowego na zasadzie art. 3 p. 15 ustawy z 15 lipca 1925 o podatku przemysłowym poz. 550 Dz. Ust. (Wyrok NTA. z 18 stycznia 1933 L. rej. 6135/30 w sprawie tow. Akc. Fabryka Cukru „Mała Wieś“ w Warszawie przeciw Min. Skarbu w przedmiocie wymiaru pod. przem. za r. 1927).

* * *

Użycie mieszkania tylko na chwilowe i wyjątkowe przechowanie części zapasu, przeznaczonego na sprzedaż ,nie czyni jeszcze z tego mieszkania składu w zrozumieniu art. 22 ustawy o podatku przemysłowym. (Wyrok Izby II. (s. 1.) SN. z 8 września 1932 r. II. 1. K. 819/32).

* * *

Nieprzedłożenie w postępowaniu wymiarowem, mimo wezwania władzy, zaofiarowanych w zeznaniu ksiąg handlowych ma ten skutek, że Komisja Odwoławcza, mimo powołania się na te księgi w odwołaniu, nie ma w myśl art. 89 ust. 3 ustawy z 15 lipca 1925 r. o podatku przemysłowym poz. 550 Dz. Ust. obowiązku ich badania. (Wyrok NTA. z 9 maja 1932 r. L. rej. 4105/30 w sprawie W. Paetza w Poznaniu przeciw Komisji Odwoł. w Poznaniu w przedmiocie wymiaru pod. przem. za rok 1927).

* * *

Sprzedaż krawcom dodatków krawieckich nie jest sprzedażą drobną w rozumieniu części II lit. A. rozdz. I kategorja trzecia taryfy (załącznik do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym poz. 550/25 Dr. Uust.). (Wyrok NTA. z 28 listopada 1932. L. rej. 9586/30 w sprawie Chemji L. w Będzinie przeciw Kom. Odwoł. w Kielcach w przedmiocie wykupienia świadectwa przemysłowego na rok 1928 i ukarania grzywną).

* * *

Sam wyszynk trunków, nie połączony z podawaniem posiłku w jakiejkolwiek innej formie, nie jest zakładem gastronomicznym w rozumieniu części II. A. VII. kategorja druga p. 2 załącznika do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym.

* * *

Pojęcie zakładu gastronomicznego obejmuje w ogólności zakłady, których zdaniem jest zaspakajanie potrzeb ludzkich, związanych z odżywianiem się, a więc w których gościom podaje się do spożycia wszelkiego rodzaju potrawy i napoje. (Wyrok Izby II (s. 4) SN. z 31 maja 1932 II. 4 K. 399/32).

* * *

Opłaty stemplowe od wystawionych przez sprzedawcę rachunków, przerzucane w myśl istniejących z odbiorcami umów na tych ostatnich, stanowią, jako koszty handlowe, część składową obrotu sprzedawcy.

* * *

Przy sprzedaży przez wytwórcą wyrobów loco miejsce przeznaczenia, stanowią koszty przewozu wyrobów część składową obrotu tegoż wytwórcy.

* * *

Przy sprzedaży przez wytwórcę wyrobów loco wytwórnia, do kosztów przewozu, uskutecznionego na rachunek odbiorcy, ma zastosowanie przepis końcowego ustępu art. 5 ustawy o podatku przemysłowym (poz. 550/25 Dz. Ust.). (Wyrok NTA. z 7 listopada 1932 L. Rej. 9466/30—9470/30, 200/31 w sprawie Sp. Akc. „Śląskie Kopalnie i Cynkownie“ w Katowicach przeciw Min. Skarbu w przedmiocie wymiaru pod. przem. za lata 1927, 1928 i 1929).

* * *

Sprzedaż towarów kolonjalnych i wyszynk trunków, prowadzone w jednej izbie, stanowią dwa oddzielne przedsiębiorstwa handlowe, uzasadniające obowiązek nabycia dwu świadectw przemysłowych, a mianowicie według rozdziału I i VII części II lit. A. taryfy, stanowiącej załącznik do ustawy o podatku przemysłowym (poz. 550/25 Dz. Ust.). (Wyrok NTA. z 5 grudnia 1932. L. Rej. 7702/30 w sprawie Wincentego L. w Targowej Górce przeciw Kom. Odwoł. w Poznaniu w przedmiocie wykupienia niewłaściwych świadectw przem. na rok 1927).

* * *

Restauracja z wyszynkiem piwa oraz drobna sprzedaz tytoniu, choćby się mieściły w jednem pomieszczeniu, nie przestają być oddzielnemi przedsiębiorstwami, wymagającemi nabycia dwóch świadectw przemysłowych. (Wyrok Izby II (s. 3) SN z 26 września 1932. II. 3. K. 742/32).

Ciąg dalszy na str. 11.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 18 lutego 1933 Nr. 7.

Treść numeru:

Skutki niedotrzymania terminów ustawowych przez Władze Skarbowe.

(h) Ustawodawstwo podatkowe zawiera szereg terminów, których przekroczenie powoduje dla płatnika **i tylko dla płatnika** dotkliwe następstwa materjalne. I tak n. p. za niezłożenie w terminie właściwym zeznania grożą poważne **grzywny** wzgl. dalsze konsekwencje w postaci **odrzucenia** a limine ewent. odwołania od wymiaru; w razie nieuiszczenia we właściwym terminie należności podatkowych, grożą dotkliwe **odsetki zwłoki,** olbrzymie do 20-to krotnej wysokości **kary,** a nawet **zamknięcia sklepu** (przy świadectwic przemysłowem); spóźnienie terminu, wyznaczonego dla wniesienia rekursu powoduje nierozpatrzenie go itd. Terminy te nazywają się „prekluzyjnymi, zawitymi".

Takie same czasokresy początkowe i końcowe przewiduje ustawodawstwo podatkowe również odnośnie władz skarbowych. Utworzyła się jednak praktyka, że władze skarbowe z pedantyczną skrupulatnością przestrzegają tylko tych terminów, które obowiązują podatników, natomiast stale, **zasadniczo ignorują czasokresy ustawowe dla nich wyznaczone,** grubo **je przekraczając.** Co więcej, Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał przed laty w jakimś sporadycznym wypadku orzeczenie, że terminy te, (tyczące się Władzy skarbowej) mają jedynie znaczenie **„porządkowe"**, a nie prekluzyjne (L. Rej. 3491/25) i od tego czasu każdy referent czuje się uprawnionym do pomijania wszelkich czasokresów ustawowych, jakby one wogóle nie istniały, jakby wydane były zupełnie niepotrzebnie.

Nie sądzimy jednak, aby ustawodawca szczegółowo i w każdym wypadku oznaczał dla Władzy skarbowej terminy tylko po to, aby zapełnić tylko tekst ustawy, aby każdy Urząd Skarbowy mógł swobodnie **i bez żadnych konsekwencyj** we własnym zakresie stale przepisy te bagatelizować.

A nie jest to sprawa błaha, lecz **pierwszorzędnego znaczenia.** Fatalne dla podatników konsekwencje ujawniają się we wszystkich działach podatkowych. Dla przykładu weźmy podatek dochodowy jako obecnie aktualny w związku z upływem terminu dla wnoszenia odwołań.

I tak: Mimo wyraźnego przepisu zawartego w paragr. 57 rozp. wyk. do art. 34 „należy członków Komisji podatku dochodowego wybrać i mianować w takim czasie, aby mogli przystąpić do sprawowania swych czynności od 1-go stycznia tego roku, od któ-

rego rozpoczyna się ich trzechletnie urzędowanie“. Od stycznia 1933 r. biegnie więc ten nowy okres, a mimo to do dziś dnia Komisje te **jeszcze ustalone** (mianowane i wybrane) **nie zostały.** Powoduje to, że Komisje te **nie mogą przystąpić do prowizorycznego rozpatrywania** w międzyczasie wniesionych odwołań (w zakresie art. 72 i paragr. 137), szereg podatników mających uzasadnione nadzieje, że rekursy w całej rozciągłości względnie częściowo zostaną uwzględnione, narażony jest na **egzekucje,** koszta i przymusową zapłatę kwot nienależnych, których nie musiałby — często wśród najcięższych warunków — płacić, gdyby — zgodnie z przepisami ustawy — w międzyczasie urzędowały Komisje szacunkowe, załatwiające prowizorycznie względnie decydująco wniesione rekursy.

Inny przykład przekroczenia terminów ustawowych: Wedle art. 75. ustawy o podatku dochodowym: „Komisja odwoławcza w i n n a jest rozstrzygnąć odwołania n a j p ó ź n i e j w terminie 6 miesięcy od dnia odwołania“. Co więcej, ustawodawca przewidział **jedyny wypadek** uprawniający Komisję tę do odroczenia ustawowego terminu, stanowiąc, że „jeżeli jednak Komisja odwoławcza przed upływem tego terminu zażądała od płatnika dodatkowych wyjaśnień — termin ten przedłuża się o dalsze trzy miesiące“. — A zatem tak ściśle i dokładnie sprecyzował ustawodawca terminy obowiązujące zarówno Komisję Odwoławczą jakoteż Urzędy Skarbowe, które „najpóźniej“ przed upływem tego terminu 6-cio względnie 9-cio miesięcznego **winny** akta odwoławcze przesłać Komisji Odwoławczej.

To jednak nigdy, w żadnym wypadku, w żadnym Urzędzie Skarbowym n i e bywa przestrzegane, akta **często zalegają latami, a rekurent musi w międzyczasie** płacić niesłusznie wymierzoną sumę, bo **jeden tylko dział skarbowy pracuje doskonale, precyzyjnie, a jest nim dział egzekucyjny.** Podziwiamy tę nadzwyczajną sprawność w ostatnich dniach, gdzie upomnienia egekucyjne na zapłatę wymierzonego przed miesiącem podatku dochodowego, nietylko bywają doręczane bezzwłocznie **po** upływie ustawowego terminu płatności, ale w nadmiarze skrupulatności, nawet i p r z e d tym terminem, tak, że aż Ministerstwo Skarbu uważało za konieczne zakazać tego rodzaju praktyk pod rygorem jakichś tajemniczych „konsekwencyj“ wobec „gorliwych“ urzędników, nie trzymających się przepisów obowiązującej ustawy. (vide o tem notatka p. t. „Wysyłanie upomnień w postępowaniu egzekucyjnem“ vide str. 5.

Jakie są zaś skutki tego nieprzestrzegania terminów ustawowych przez Komisje Odwoławcze? Wiadomo, że w dzisiejszym okresie standaryzacji i **mechanizacji** pracy, teorje te znalazły szczególne zastosowanie praktyczne w Urzędach Skarbowych w dziale wymiarów podatkowych. Zadania wymiarowe **uproszczono** i ujednolicono, doprowadzono do takie perfekcji, że nędznie dotowany urzędnik, mający swoje kłopoty domowe, nie musi się wytężać umysłowo nad tak małoważną (?) kwestją jak wymiar podatkowy, który w wielu wypadkach decyduje o egzystencji kupca. Nie potrzebuje się mozolić nad zbieraniem materjału, nad jego krytycznem badaniem, nad posiłkowaniem się opinją fachowców, nad uwzględnieniem stosunków kryzysowych, nad łatwemi do stwierdzenia stratami majątkowemi, lecz krótką drogą rzuci tylko okiem na wymiar zeszłoroczny, spojrzy przez okno na niebo czy jest pogoda czy deszcz, i od chwilowego humoru i nastroju zależy **czy zawnioskuje utrzymanie zeszłorocznego wymiaru czy też jego zmniejszenie lub podwyższenie.** Przy tej „akcji wymiarowej“ decydującym momentem jest nakaz zgóry i ambicja każdego Naczelnika Urzędu Skarbowego, aby broń Boże „nie spaść“ w stosunku do zeszłorocznych wymiarów, żeby je mimo wszelkich konkretnych dowodów spadku i ubytku względnie zaniku dochodowości utrzymać, bo „suma globalna“ musi być utrzymaną. Czy się przy tem komuś krzywda nie dzieje, czy komuś grozi taki wymiar ruiną, to już nie jest rzeczą Władzy wymierzającej podatek, a jeżeli podatnik czuje się pokrzywdzony, to wszak żyjemy w państwie praworządnem, gdzie każdy pokrzywdzony znajdzie sprawiedliwość u Władz odwoławczych. Do nich więc, do Komisji Rekursowej apelować należy.

Cóż z tego, kiedy sprawiedliwość toczy się żółwim krokiem, kiedy Komisje te urzędują w niewłaściwych, znacznie opóźnionych terminach, tak, że w międzyczasie egzekutor już dziesięć razy przeprowadził egzekucję, aż sprzedał za bezcen wszystko, co można było zająć. Cóż z tego, że wreszcie, po latach, Komisja uzna, że należy zredukować wymiar, kiedy z podatnika już dawno całą sumę wydobyto, kiedy szereg miesięcy upłynie aż się go zawiadomi o wyniku odwołania, a nadpłaconej sumy nie wypłaci mu się lecz zarachuje na przyszłe podatki?!

Gdzie leży zasadniczy błąd, gdzie wina nagromadzonych, nieściągalnych zaległości, unieruchomienia aparatu administracyjnego, automatycznego ustalania wymiarów? **W spaźnianiu załatwiania odwołań przez Komisję szacunkową** (art. 72), **w opaźnianiu spełniania swych obowiązków przez Komisje odwoławcze, w opaźnianiu terminu doręczenia płatnikom uchwał Komisji odwoławczej.**

Gdyby bowiem decyzje Komisji rekursowej **znane** były Urzędom Skarbowym **przed następnym wymiarem,** napewno nie zawnioskowanoby (co przeważnie równa się samomu wymiarowi) Komisji takiego samego

lub nawet wyższego wymiaru niż zeszłoroczny, n. p. gdy nie ma ku temu specjalnie uzasadnionych powodów, Przewodniczący Komisji nie sporządzałby wymiarów „na wyrost", nie przysparzałby daremnej, nie produktywnej pracy Izbie Skarbowej i Komisjom odwoławczym po to, aby znowu z roku na rok to perpetuum moible się kręciło, by tysiące rekursów wpływało, by z roku na rok zaległości się powiększały, by wymiary były nierealne, kalkulacje budżetowe fikcyjne gdyż podatki nieściągalne.

Stan ten **doskonale znany jest** Min. Skarbu, które też usiłowało — jednak daremnie — poprawić te stosunki niezdrowe zarówno dla Skarbu Państwa jakoteż dla podatników. Świadczy o tem szereg okólników tegoż Ministerstwa, z pośród których wymienimy ostatnio wydany okólnik z dnia 2 czerwca 1928 r. L. DV. 21278/4/32., w którym Ministerstwo wyraźnie podnosi że „ten stan rzeczy jest przyczyną nadmiernego wzrostu zaległości podatkowych... jest wybitnie szkodliwy dla interesów Skarbu Państwa" i nakazuje „bezwzględne przestrzeganie terminów ustawowych. Jednak mimo takiego nakazu **nie dają się zauważyć zmiany** w dotychczasowym trybie, nikt tych poleceń nie słucha, może dlatego, że **niema żadnych sankcyj karnych, że Ministerstwo** nie zagroziło „wyciągnięciem w stosunku do winnych urzędników jak najdalej idących konsekwencyj", (jak w okólniku z dn. 24. XI. 1932 r. L. DV. 50144/1/32) i przykładowem ukaraniem winnych.

Panie Ministrze, prosimy Cię, byś dopilnował i zasięgał informacyj czy polecenia Twoje, z których wykonania korzyść niechybnie mieć będą zarówno Skarb Państwa jakoteż podatnicy, bywają też przez podwładne Władze ściśle i punktualnie przestrzegane!

Wysyłanie upomnień w postępowaniu egzekucyjnem.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niektóre Urzędy Skarbowe wysyłają do płatników przewidziane w § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25-go czerwca 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 580) upomnienia do zapłaty należności — równocześnie wzgl. w kilka dni po doręczeniu tymże płatnikom nakazów płatniczych, nie czekając, gdy wymierzony podatek stanie się dojrzałym do egzekucji.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie nietylko, że jest sprzeczne z obowiązującemi przepisami, lecz nadto podrywa powagę i autorytet władz skarbowych, gdyż powoduje uzasadnione skargi na bezprawne z ich strony czynności, polecono pp. Prezesom (Kierownikom, p. Naczelnikowi Wydziału skarbowego) wydać bezzwłocznie podwładnym organom zarządzenie, aby przedstawione wyżej wypadki nie miały nadal miejsca, w razie zaś powtarzania się ich, polecono wyciągnąć w stosunku do winnych urzędników jak najdalej idące konsekwencje, ponieważ tego rodzaju postępowanie należy uznać za wysoce szkodliwe.

Zarazem zarządzono, aby w tych wypadkach, w których upomnienie zostało już doręczone w sposób sprzeczny z przepisami — nie pobierano przewidzianej opłaty za upomnienie. (Okólnik z dnia 24 listopada 1932 r. L. D. V. 50144/1/32).

Rozpatrywanie odwołań oraz ograniczenie egzekucji w podatku przemysłowym od obrotu.

I. Poczynione przez Ministerstwo Skarbu spostrzeżenia wskazują, iż przy rozpatrywaniu odwołań przeciw wymiarowi podatku przemysłowego od obrotu nie są przez władze wymiarowe przestrzegane terminy, wymienione w art. 88 i 89 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110). Ten stan rzeczy powoduje, iż cały szereg odwołań zostaje definitywnie załatwiony ze znacznem opóźnieniem, sięgającem w niektórych wypadkach nawet kilkuletniego okresu.

M. in. jest to przyczyną nadmiernego wzrostu zaległości podatkowych, a tem samem jest ten stan rzeczy wybitnie szkodliwy dla interesów Skarbu Państwa, to też niezwłocznie musi ulec zmianie.

Przywiązując szczególną wagę do przestrzegania ustawowo przewidzianych terminów, jak również licząc w wielu wypadkach niekorzystne dla Skarbu Państwa skutki, Ministerstwo Skarbu zarządza:

Przy rozpatrywaniu odwołań od wymiarów podatku przemysłowego od obrotu za rok 1931 należy bezwzględnie przestrzegać terminów, przewidzianych w artykułach 88 i 89 ust. ost. powołanej ustawy o podatku przemysłowym.

W pierwszej kolejności winny być rozpatrzone odwołania, zawierające konkretne zarzuty oraz odwołania, poparte księgami handlowemi, zapiskami itp., przyczem podniesione zarzuty winny być w każdym poszczególnym wypadku zbadane, a wynik badania winien znaleźć wyraz zarówno w uchwale Komisji Odwoławczej (Izby Skarbowej), jak i we wniosku Komisji Szacunkowej (Urzędu Skarbowego).

Przy rozpatrywaniu odwołań należy zwrócić szczególną uwagę na wypadki ustalenia obrotu w kwocie wyższej, niż za lata ubiegłe. Ustalenie obrotu w kwocie wyższej winno być w każdym poszczególnym wypadku należycie uzasadnione.

II. Licząc się z tem, że przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za rok 1931 mogły zajść omyłki zarówno co do wysokości obrotów poszczególnych przedsiębiorstw, jak i zastosowania niewłaściwych stawek podatkowych, Ministerstwo Skarbu zarządza prowizoryczne ograniczenie egzekucji podatku do kwot, zaproponowanych we wnioskach na odwołania — aż do czasu decyzji na odwołanie.

Powyższe ograniczenie egzekucji podatku może nastąpić tylko na skutek odwołań, zawierających konkretne zarzuty, tudzież odwołań, wniesionych w wypadku nieuzasadnionej zwyżki obrotu za r. 1931 w porównaniu do roku ubiegłego.

Równocześnie z ograniczeniem egzekucji podatku za rok 1931 należy dla przedsiębiorstw, opłacających zaliczki na podatek za rok 1932 na podstawie obrotów z roku 1931 odpowiednio ograniczyć wysokość zaliczek, stosując stawki podatkowe, obowiązujące na rok 1932. (Okólnik z d. 2. VII. L. DV. 21278/4/32).

Pobór zaliczki na podatek majątkowy.

Ponieważ **wymiar podatku majątkowego** na pierwszy okres szacunkowy, obejmujący lata 1933/35 ze względu na techniczne trudności nie będzie mógł być ukończony **wcześniej niż na wiosnę** przyszłego roku, już w **najbliższych tygodniach** zostaną pobrane **zaliczki na poczet** tego podatku.

Zaliczki te będą pobrane w sposób następujący: **Płatnicy podatku gruntowego,** nie podlegający degresji,

OSTRZEŻENIE !

Od jakiego czasu uwijają się w Krakowie, nieodpowiedzialni osobnicy, rozsiewający wśród kupiectwa pogłoski zgoła nieuzasadnione o naszem przedsiębiorstwie, uprawiając przytem **brudną i nielojalną** konkurencję. Zaznaczamy, że jesteśmy na tropie tych osobników, przeciw którym skierujemy sprawę na drogę sądowokarną, celem przykładnego ich ukarania. Wyjaśniamy, że Zakład nasz jest najstarszy w Polsce, założony przez najwybitniejszych obywateli miasta, istnieje od lat 19 i znajduje się w stanie rozwoju. — Adres naszego Zakładu, Kraków, ul. Krzywa 3. — Telefon 157-37.

Biuro czynne od 9—12 i od 3—5 popoł.

Krakowski Zakład Czuwania i Ochrony.

orzekać będzie **sąd kartelowy** na wniosek ministra przemysłu i handlu, który ustanowiony będzie przy **Sądzie Najwyższym.** Sąd kartelowy według projektu orzekać będzie w składzie 5 członków, a mianowicie: trzech sędziów Sądu Najwyższego, z których jeden będzie pjrzewodniczącym oraz dwóch członków, wyznaczonych z listy osób, posiadających **szczególną znajomość stosunków gospodarczych** oraz inne kwalifikacje, wymagane od sędziów hnadlowych. Listę tę ustalać będzie minister sprawiedliwości po wysłuchaniu opinji ministra przemysłu i handlu, minstra skarbu, mnistra rolnictwa i reform rolnych oraz ministra spraw wewnętrznych.

Art. 7 projektu ustawy kartelowej postanawia o **postępowaniu sądu kartelowego,** decydując m. in., iż orzeczenie sądu będzie **ostateczne.**

Uczestnicy wszelkich umów wymienionych na początku ustawy, obowiązani będą do okazywania ministrowi przemysłu i handlu **na jego wezwanie ksiąg handlowych i dokumentów,** dotyczących wykonywania tych umów, oraz do **udzielania wszelkich wyjaśnień.**

Dalsze artykuły projektu ustawy przewidują liczne sankcje karne. A mianowicie: Kto naruszać będzie przepisy **o zgłoszeniach,** podlegać będzie **krze grzywny do 50.000 zł.,** jeżeli zgłoszenie nie nastąpi w dodatkowo wyznaczonym przez ministra przemysłu i handlu terminie, **ponowna kara** może być orzeczona do wysokości **100.000 zł.** Odwołanie od orzeczenia rozstrzygać będzie sąd kartelowy, przyczem, jeżeli mimo dwukrotnego prawomocnego ukarania zgłoszenie nie nastąpiło, minister przem. i handlu może wystąpić **o uchylenie uchwały** lub postanowienia. Kto będąc uczestnikiem umowy, wykonywać będzie ją pomimo **jej rozwiązania, lub zawieszenia,** albo wykonywać będzie uchyloną lub zawieszoną uchwałę lub postanowienia, podlegać będzie karze **grzywny do 500.000 zł.** Do orzekania powołane będą **sądy okręgowe** w składzie trzech sędziów.

Za złożenie **nieprawdziwych zeznań lub przedstawienie fałszywych dowodów** podlegać będzie **karze więzienia do 1 roku lub grzywny do 50.000 zł.,** lub też obu tym karom **łącznie.** Kto zaś nie dopuści osoby delegowanej przez ministra do przeglądania ksiąg i dokumentów, oraz sporządzenia z nich odpisów, podlegać będzie karze aresztu do **6 miesięcy** lub grzywny **do 10.000 zł.,** lub też obu tym karom **łącznie.**

Warunki uczestniczenia przedsiębiorców krajowych **w umowach przedsiębiorców zagranicznych,** których treść odpowiadać będzie warunkom, wymienionym w art. 1, ustalone będą **w drodze rozporządzeń Rady ministrów.**

Wszystkie umowy, uchwały i postanowienia istniejące w dniu wejścia w życie tej ustawy, będą musiały być zgłoszone w odpisie uwierzytelnionym ministrowi przemysłu i handlu **w przeciągu 30 dni od wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego.**

Projekt przewiduje, iż ustawa wejdzie w życie **na całym obszarze państwa** po upływie dwóch miesięcy **od dnia ogłoszenia.**

opłacić mają 20% **państwowego podatku** gruntowego **bez progresji,** wymierzonego na rok 1932.

Płatnicy podatku przemysłowego, zaliczeni do I.—VII. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych, oraz I.—III. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych — **1 złoty od tysiąca obrotu** ustalonego prawomocnie za rok 1931. Obrót dla celów obliczenia zaliczki podlega **zaokrągleniu do pełnych tysięcy** wdół.

Wreszcie **płatnicy podatku od nieruchomości** w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich **10% podatku od nieruchomości,** ustalonego prawomocnie za rok 1931.

O wysokości zaliczki zostaną płatnicy **zawiadomieni indywidualnie.**

Wpłaty zaliczkowe będą **zarachowane na podatek majątkowy** na rok podatkowy bieżący, względnie na lata następne.

Terminy płatności zaliczki oraz bliższe szczegóły, dotyczące obliczenia i poboru zaliczki, zostaną ogłoszone w drodze specajlnego rozporządzenia ministra skarbu.

Spodziewane wpływy z tytułu zaliczki na poczet podatku majątkowego mają wynieść około **25 miljonów złotych.**

Co zawiera projekt ustawy kartelowej.

W dniu 10 b. m. pan **minister przemysłu i handlu skierował do Sejmu projekt ustawy o kartelach.**

Wobec znaczenia, jakie projekt tej ustawy ma dla życianaszego gospodarczego, podajemy poniżej **najważniejsze punkty tej ustawy.**

W pierwszym artykule ustawa ta postanawia, iż przepisom jej podlegać będą **umowy, uchwały i postanowienia,** mające na celu drogą wzajemnych zobowiązań lub też kontroli **regulowanie produkcji zbytu cen i warunków wymiany** dóbr w dziedzinie górnictwa, przemysłu i handlu. Wszystkie te powyżej wymienione akty będą musiały być sporządzone **w formie pisemnej** pod rygorem ich nieważności, przyczem będą one musiały być **zgłaszane ministrowi przemysłu i handlu** w odpisie uwierzytelnionym **w ciągu 14 dni od dnia** ich zawarcia. Takiemu zgłoszeniu w tym samym terminie podlegać będzie także **wszelka zmiana i rozwiązanie umowy.** Minister przemysłu i handlu prowadzić będzie **rejestr kartelowy,** który może być **przeglądany przez każdego.** Natomiast **nie będą podlegać przeglądaniu akta i dokumenty,** na których podstawie wpis został dokonany.

Jeśli umowy, uchwały lub postanowienia karteli zagrażać będą **dobru publicznemu,** a w szczególności jeśli regulowanie produkcji, zbytu albo ograniczanie swobody wymiany dóbr, powodować będzie **skutki gospodarcze szkodliwe,** bądź jeżeli **ceny zostaną bezzasadnie podwyższone** lub utrzymywane na gospodarczo nieuzasadnionym poziomie, wówczas będzie orzeczone z osobna lub łącznie.

1) **Rozwiązanie umowy, lub uchylenie poszczególnych postanowień** tejże umowy, 2) całkowite lub częściowe uchylenie uchwały lub postanowienia, 3) upoważnienie uczestników **do przedterminowego wypowiedzenia umowy** lub zwolnienie ich od ujemnych skutków prawnych w razie wystąpienia ze zrzeszenia, 4) **zwolnienie** uczestników bez ujemnych dla nich skutków prawnych **od wykonywania** uchwały lub postanowienia.

We wszystkich wyżej wymienionych sprawach

JÓZEF PROPPER, przysięgły znawca ksiąg.

Czy szkoda pieniędzy na założenie ksiąg?

Napotykane często mniemanie, że zaprowadzenie księgowości połączone jest z kosztami, nie stojącemi w żadnym stosunku do korzyści, którą księgowość daje, nie wytrzymuje sprawiedliwej krytyki.

Kwestja stosunkowo znacznego wydatku pieniężnego, którego wymaga zaprowadzenie księgowości i ewentualny stały nadzór nad nią, zasługuje jednak na baczniejszą uwagę.

„Szkoda pieniędzy“ twierdzi niejeden kupiec, obliczywszy naprędce ile kosztować będą księgi i buchalter.

Może szkoda — a może i nie. Trudno jest na oko wyrokować o kwestji tak doniosłej wagi, jaką jest księgowość. Nie wystarcza obliczyć, jaką oszczędność uzyskamy przez utrzymanie starego systemu, lecz należy ustalić także, jakie korzyści daje prawidłowa księgotowość i dopiero potem zawyrokować.

Jakie korzyści daje prawidłowa księgowość? Przytoczę tylko najważniejsze korzyści a mianowicie:

a) rzeczywisty pogląd na dochodowość interesu,

b) w każdej chwili daje dokładny obraz stanu majątkowego i rezultatu. Brak ksiąg handlowych, nawet w mniejszem przedsiębiorstwie nie pozwala na właściwą ocenę istotnego stanu swoich interesów, gdyż dane cyfrowe opierają się na obliczeniach niedokładnych,

c) umożliwia dokładne obliczenie kosztów handlowych i kalkulację cen kosztów własnych,

d) przyczynia się do łatwego wykrycia nadużyć,

e) ustawodawstwo podatkowe od faktu prowadzenia ksiąg uzależnia szereg korzyści dla podatnika, a to albo w formie udzielenia ulgowej stawki podatku obrotowego, albo całkowitego zwolnienia od podatku (przy eksporcie półfabrykatów i gotowych fabrykatów), albo liczenie podatku obrotowego tylko od prowizji, a nie od całego obrotu (przy komisie i pośrednictwie handlowem),

f) prawidłowa księgowość daje podstawę władzom skarbowym do **sprawiedliwego** wymiaru podatków,

g) księgi handlowe są ważnym dokumentem procesowym i według nowej Procedury Cywilnej przedstawiają pierwszorzędny materjał dowodowy w sporach handlowych.

Z uwagi na ogromne korzyści, jakie każdemu przedsiębiorstwu oddaje prawidłowo ujęta księgowość, uważam, że na pytanie „Czy szkoda pieniędzy“? nie należy zbyt pospiesznie wyrokować.

Zajmowanie przesyłek pocztowych przez Władze Skarbowe.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wysłało bardzo ciekawy okólnik, następującej treści:

„Izba Skarbowa we Lwowie, powołując się na postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. oraz art. 158 kodeksu postępowania karnego, zwróciła się pisemnie do Urzędu Pocztowego Lwów 2 z żądaniem wstrzymania i wydania władzom skarbowym korespondencji, wysyłanej pod adresem osób, wskazanych w tem żądaniu.

Ponieważ ustawa karna skarbowa nie uprawnia władz skarbowych do żądania wstrzymania i wydania tym władzom korespondencji, przeznaczonej dla osób trzecich, a w myśl art. 15 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Z. M. P. i T. Nr. 4 z 1931 r.) zatrzymanie, przeglądanie, zajęcie i otwieranie przesyłek pocztowych jest dopuszczalne tylko w wypadkach prawem przewidzianych, przeto w tym wypadku Izba Skarbowa winna była zwrócić się do orzecznictwa Sądu, który w myśl art. 158—161 kodeksu postępowania karnego uprawniony jest do wstrzymywania, zajęcia i przeglądania korespondencji i przesyłek pocztowych.

Wobec powyższych żądań władz skarbowych wstrzymania, wydania i przeglądania korespondencji i przesyłek pocztowych osób trzecich **nie należy uwzględniać** z wyjątkiem żądań władz skarbowych, dotyczących udzielenia im informacyj o paczkach, w myśl p. 9 wyjaśnień do § 8 Przepisów Ruchu i Ordynacji Pocztowej (II P 4), oraz okazywania im dokumentów, potrzebnych do kontroli opłat stemplowych od kartek zleceniowych i dokumentów wierzytelnościowych, przesylanych w listach zleceniowych“.

Kronika.

Zeznania o dochodzie

na rok 1933 (obejmujące dochód z roku 1932) wolno składać do dnia 1 maja br., gdyż ustawowy termin (1 marca) został odroczony.

Podjęcie ruchu przekazowego polsko - niemieckiego.

W wyniku przeprowadzonych **rozmów między** czynnikami urzędowymi polskiemi i niemieckiemi osiągnięto **zgodę władz niemieckich na podjęcie przekazowego ruchu pocztowego** między Polską a Niemcami.

Ruch przekazowy będzie podjęty z początkiem marca **na warunkach ogólnie przyjętych w obrocie międzynarodowym.** Kurs pieniężny marki i złotego, które to waluty będą dopuszczone w obrocie przekazowym, ustalany będzie **według kursu pocztowo-giełdowego.**

Do obrotów dopuszczone będą przekazy wystawione **do wszystkich urzędów pocztowych w Polsce i w Niemczech.** — Po wprowadzeniu w życie tego obrotu nastąpi również dopuszczenie w obrocie pomiędzy Polską a Niemcami ruchu pobraniowego.

Zmiana taryfy za międzymiastowe rozmowy telefoniczne.

W Dzienniku Ustaw Nr. 5 z 31 stycznia br. ukazało się rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 16 stycznia br. w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej.

Zmiany ogłoszone nie uwzględniają wcale ostatnio ze wszystkich stron podnoszonego postulatu obniżenia taryfy za rozmowy telefoniczne międzymiastowe. Taryfa pozostaje właściwie bez zmian zasadniczych, wprowadza tylko pod jednym względem pożądaną zmianę, a mianowicie za rozmowy w czasie od godz. 19—21 ustanawia stawki o 20% niższe od normalnych. Stawki taryfowe za rozmowy w godzinach od 21—8 są i nadal jak dotąd o 40% niższe jak stawki normalne.

Ujawnianie obrotów towarowych w księgach handlowych komisantów i pośredników

Wobec wątpliwości co do sposobu księgowania operacyj sprzedażnych, dokonywanych ze składów konsygnacyjnych przez przedsiębiorstwa, działające w imieniu i na rachunek firm zagranicznych, Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi poruszyła tę sprawę na terenie Izby Skarbowej, która zajęła stanowisko, iż handel komisowy we wszelkich wypadkach, przedsiębiorstwa zaś oraz zajęcia pośrednictwa handlowego — o ile sprzedają towary ze składów konsygnacyjnych, winny celem zapewnienia prawidłowego charakteru prowadzonym przez nie księgom handlowym przeprowadzać przez nie wszelkie operacje, dotyczące obrotów towarami.

Natomiast do ujawniania w księgach tylko prowizji, uzyskanej z tranzakcyj, zdziałanych w cudzem imieniu i na cudzy rachunek, ograniczać się mogą jedynie firmy pośrednictwa handlowego, które nie prowadzą składów konsygnacyjnych.

W SPRAWIE PRZYWOZU SKÓR FUTRZANYCH Z NIEMIEC.

W myśl rozporządzeń Rady Ministrów z 17-go czerwca i z 10-go lutego 1928 obowiązuje zakaz przywozu skór futrzanych zarówno wówczas, gdy towar przychodzi z Rzeszy niemieckiej, jak i wówczas, gdy on z Rzeszy pochodzi, choćby przychodził z innego kraju. (Wyrok Izby II. (s. 1) SN. z 8 września 1932. II. 1. K. 775/32).

W SPRAWIE KSIĘGI DZIENNYCH WPŁYWÓW.

Księga dziennych wpływów i wydatków na zakup towarów nie wypełnia pojęcia ksiąg handlowych i zaofiarowana na dowód w zeznaniu nie może spowodować formalnych skutków, przewidzianych w art. 76 ust. 3 i 4 ustawy o podatku przemysłowym poz. 550/25 Dz. Ust. (Wyrok NTA. z 21 grudnia 1932 L. Rej. 6275/30 w sprawie Bronisława Kranza w Inowrocławiu przeciw Kom. Odwoł. w Poznaniu w przedmiocie wymiaru pod. przem. za rok 1928).

Dezyderaty podatkowe kupiectwa.

Wdniu 7 b. m. odbyła się w Poznaniu konferencja reprezentantów tamtejszego kupiectwa z przedstawicielami władz skarbowych, którym sformułowano szereg postulatów podatkowych kupiectwa. Postulaty te podajemy częściowo poniżej, albowiem rozciągają się one niewątpliwie na kupiectwo całego kraju.

1. **Stosunek podatnika do władz skarbowych:** a) Stosunek między podatnikiem a władzą skarbową oparty być winien na zasadzie wzajemnej ufności stron: b) przy interpretacji wątpliwości władze skarbowe nie powinny stosować zbytniego rygoru fiskalnego (in dubio pro fisco).

2. **Urzędowanie:** a) W każdym urzędzie skarobwym winien być conajmniej jeden urzędnik dobrze obeznany z wszelkiemi zagadnieniami podatkowemi, który mógłby udzielić żądanych przez płatników wyjaśnień; b) Na życzenie płatnika wyjaśnienia te wyrażone być winny pisemnie; c) Podatnik traktowany być winien z taktem i uprzejmie jako klient w zrozumieniu kupieckiem; d) Wezwany na oznaczoną godzinę poodatnik winien być załatwiony o ile możności natychmiast; e) W godzinach przyjęć nie powinny odbywać się konferencje wewnętrzne.

3. **Wymiary:** a) Władze skarbowe winny w większej mierze aniżeli dotychczas przyciągać do współpracy w dziedzinie podatkowej organizacje gospodarcze; b) Władze skarbowe nie powinny ograniczać nikłego już współudziału ciał i organizacyj gospodarczych przy ustalaniu komisyj podatkowych; c) Władze skarbowe winny domagać się od organizacyj gospodarczych przedstawienia rzeczoznawców; d) Władze skarbowe winny okazywać większą wnikliwość w zeznania o dochodzie składane przez płatników, traktując je jako punkt wyjścia do wniosków i uchwał władz wymiarowych.

Z dalszych postulatów wymiarowych wymienić należy następujący: Nie należałoby uskuteczniać wymiarów za rok bieżący, o ile zalega jeszcze wymiar za jakikolwiek rok poprzedni dla tego samego podatnika.

4. **Normy średniej zyskowności:** a) System wymierzania podatku dochodowego na podstawie norm średniej zyskowności powinien być szczególnie w okresie kryzysu stosowany jedynie w wyjątkowych okolicznościach, kiedy władze skarbowe nie rozporządzają innemi danemi, a w szczególności wtedy, kiedy podatnik nie złożył zeznania o dochodzie; b) Normy średniej zyskowności winny określać zysk brutto, a koszty własne winny być potrącane w wysokości faktycznej, udowodnionej kwitami i rachunkami.

5. **Odwołania:** a) odwołania załatwiane być winny w terminach, nakreślonych poszczególnemi ustawami; b) Na wypadek wniosku instancji pierwszej o zmniejszenie wymiaru — po przedwstępnem zbadaniu odwołania — winna automatycznie ulec ograniczeniu egzekucja odpowiedniej części podatku.

6. **Egzekucja:** a) Egzekucje winny być stosowane jak najostrożniej i jak najoględniej z uwzględnieniem niezmiernie trudnego położenia, w jakiem znajduje się handel; b) Należałoby egzekucję w licznych wypadkach zastąpić instytucją inkasentów; c) Należy jak najszerzej stosować przepis zezwalający na zastępowanie licytacyj innemi sposobami sprzedaży; d) Sekwestrator, wykonywujący swe czynności, winien się zachowywać taktownie i w sposób grzeczny; e) Na wypadek przedstawienia przez podatnika dowodów, że podatek jest zapłacony względnie odroczony, lub rozłożony na raty, winien sekwestrator zaniechać czynności egzekucyjnych; f) Należy usprawnić wewnętrzną administrację urzędów w tym kierunku, by każdy zainteresowany dział otrzymał niezwłocznie potrzebne zlecenia.

7. **Zaległości:** a) Władze skarbowe winny w większej mierze aniżeli dotyhczas korzystać z przysługujących im uprawnień, przy stosowaniu ulg dla podatnika; b) Umorzeniu podlegać winny zaległości, datujące z dawniejszych lat ooraz należności płatników, posiadających tylko nieodzowne do proawdzenia przedsiębiorstwa lub utrzymania egzystencji, wartości; c) Umorzone być winny zaległe odsetki odnośnie tej części, która podlegałaby umorzeniu na podstawie rozporządzenia o ulgach w spłacie podatku przemysłowego; d) Należy uwiadomić płatników o istniejących nadpłatach tak w samych podatkach jak i odsetkach i zaliczyć nadpłaty te na bieżące podatki.

ULGI PRZY WYKUPYWANIU ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA WYROBÓW TYTONIOWYCH.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem L. D. V. 56948/4/32 z dnia 26 stycznia 1933 r. wyjaśniło, iż ulgi, o których mowa w podatku przemysłowym a) i b) okólnika z dnia 16 czerwca 1932 r. w sprawie świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, przedłużonego na rok 1933 okólnikiem z dnia 14 grudnia 1932 r., mają zastosowanie także i do tych przedsiębiorstw, które oprócz handlu wyrobami tytoniowemi prowadzą nadto ubocznie sprzedaż znaczków stemplowych i pocztowych blankietów wekslowych, losów loterji państwowej, kart do gry, oraz przyborów do palenia i zapalania.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12